

Sygn. akt II Ca 1663/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Serafin - Tabor

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2014 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. P.

przeciwko A. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie z dnia 16 maja 2014 roku, sygnatura akt I C 435/14/S

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Niniejsza sprawa była rozpoznana przez Sąd Rejonowy w postępowaniu uproszczonym. Również Sąd Okręgowy jako Sąd II Instancji rozpoznał sprawę w postępowaniu uproszczonym.

Sąd Odwoławczy nie prowadził postępowania dowodowego, zatem na podstawie art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku obejmować będzie jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa.

Akceptując ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy i przyjmując je za podstawę rozstrzygnięcia apelacyjnego Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja podlegała oddaleniu jako bezzasadna.

Zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. nie był zasadny. Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i na jego podstawie dokonał poprawnych ustaleń faktycznych, które Sąd Okręgowy akceptuje i przyjmuje za podstawę rozstrzygnięcia apelacyjnego. Wskazać należy, że do naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. mogłoby dojść tylko wówczas, gdyby skarżący wykazał uchybienie podstawowym regułom służącym ocenie wiarygodności i mocy poszczególnych dowodów tj. regułom logicznego myślenia, zasadzie doświadczenia życiowego i właściwego kojarzenia faktów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2005 roku, III CK 314/05. niepubl. SIP LEX nr 172176). Jednakże apelacja powyższego nie wykazała stąd też zarzut powyższy nie mógł zostać uwzględniony. Bezzasadne były również zarzuty naruszenia prawa materialnego. Sąd Rejonowy prawidłowo bowiem dokonał reasumpcji ustalonych faktów pod relewantne przepisy prawa dochodząc do słusznego przekonania, że pozwanej nie przysługuje legitymacja procesowa bierna. Zauważyć należy, iż pozwana porozumienie z dnia 15 marca 2013 roku zawarła działając jako pełnomocnik Z. S., który udzielił jej pełnomocnictwa w dniu 6 lutego 2013 roku. Umocowanie to upoważniało pozwaną do występowania imieniem Z. S. w mediacji prowadzonej ze skierowania Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie na mocy postanowienia tego Sądu z dnia 28 stycznia 2013

roku, sygn. akt I C 1453/12/S w tym także do uiszczenia wynagrodzenia dla mediatora należnego za przeprowadzone postępowanie mediacyjne. Pozwana imieniem swego mocodawcy w tym porozumieniu składała oświadczenia woli, w tym także to objęte punktem 5, w oparciu o które zostało skonstruowane żądania pozwu. Taka interpretacja zawartych w porozumieniu oświadczeń woli wynika z całokształtu okoliczności sprawy, w której strony zostały skierowane do mediacji, pozwana została ustanowiona pełnomocnikiem Z. S. w postępowaniu mediacyjnym, a następnie jego imieniem podpisała przedmiotowe porozumienie. Zaznaczyć należy, że w części wstępnej tego porozumienia wyraźnie wskazano, że Z. S. działa przez pełnomocnika a pod zapisem „strony ustaliły” oświadczenia woli składane były przez pozwaną, co mogłoby tylko na pierwszy rzut oka sugerować, że to ona przejęła na siebie obowiązek zapłaty kosztów mediacji. Jednakże taka interpretacja jest nie do przyjęcia dlatego, że oświadczenie zawarte w punkcie 5 porozumienia czytać należy w kontekście wszystkich jego zapisów. Wynika natomiast z nich, że wszelkie oświadczenia woli zawarte w tym porozumieniu pozwana składała imieniem swego męża i w jego imieniu podpisała porozumienie działając jako jego pełnomocnik. Zatem brak jest podstaw do interpretowania spornego zapisu w taki sposób w jaki czyni to powód. Ekspozowany przez apelację fakt, że pod podpisem porozumienia pozwana zastrzegła wysokość ustalonych w porozumieniu kosztów postępowania mediacyjnego powyższej oceny nie zmienia, gdyż zastrzeżenie to zostało przez nią złożone wraz z podpisem porozumienia, co uczyniła działając jako pełnomocnik swego męża. Reasumując powyższe rozważania wskazać należy, że zarzuty apelacji nie były zasadne albowiem Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że pozwana nie jest legitymowana biernie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.